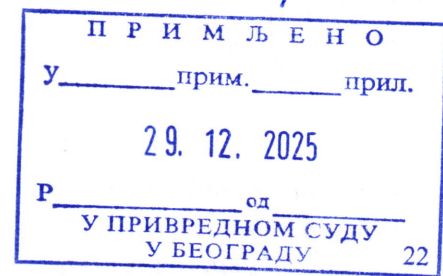

7/30.12.2025

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Пвж 294/25
03.12.2025. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Миле Ђорђевић, председника већа, судије Јасмине Ђурђевић и судије Гордане Анић, чланова већа, у поступку по предлогу предлагача „C&LC GROUP“ д.о.о. Београд, Земун, ул. Банатска бр. 31б, чији је пуномоћник адвокат Влада Кезић из Београда, за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „MR ULTRA ФАКТОР“ д.о.о. Београд, ул. Црнотравска бр. 4и, чији је пуномоћник адвокат Бранислав Р. Грујић, изјављеној против решења Привредног суда у Београду 4 Ст 47/25 од 09.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду 4 Ст 47/25 од 09.10.2025. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Београду 4 Ст 47/25 од 09.10.2025. године у ставу првом изреке усвојен је предлог предлагача „C&LC GROUP“ д.о.о. Београд, Земун, ул. Банатска бр. 31б, МБ 20591838, ПИБ 106389349, од 07.03.2025. године, за покретање стечајног поступка над дужником „MR ULTRA ФАКТОР“ д.о.о. Београд, ул. Црнотравска бр. 4и, МБ 07887035, ПИБ 100154537. У ставу другом изреке отворен је стечајни поступак над дужником „MR ULTRA ФАКТОР“ д.о.о. Београд, ул. Црнотравска бр. 4и, МБ 07887035, ПИБ 100154537. У ставу трећем, стечајни разлог је непоступање по усвојеном плану реорганизације. У ставу четвртном именован је стечајни управник Радосав Гојак из Београда. У ставу петом, позвани су повериоци да у року од 120 дана од дана објављивања огласа о отварању поступка стечаја над стечајним дужником у „Службеном гласнику РС“ пријаве Привредном суду у Београду своја обезбеђена и необезбеђена потраживања према стечајном дужнику, писменом пријавом поднетом у два примерка, са приложеним доказима о основаности потраживања. Ставом шестим, позвани су дужници стечајног дужника да испуне своје обавезе према стечајној маси. Ставом седмим заказано је прво поверилачко рочиште на коме ће се расправљати о извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника за 18.11.2025. године, у 12,00 часова, а које ће се одржати у Привредном суду у Београду, ул. Масарикова бр. 2, судница бр. 135, спрат I. Ставом осмим, испитно рочиште заказано је за 12.03.2026. године, у 11,00 часова, које ће се одржати у Привредном суду у Београду. У ставу деветом, оглас о отварању поступка стечаја над

стечајним дужником биће објављен у „Службеном Гласнику Републике Србије” и на огласној табли суда.

Благовременом жалбом стечајни дужник побија наведено првостепено решење из свих законом прописаних разлога. У образложењу жалбе наводи да супротно члану 69. став 1. и 3. Закона о стечају, побијано решење није донето на рочишту 09.10.2025. године већ ван рочишта 14.10.2025. године, када је побијана одлука и објављена на огласној табли суда. За стечајног управника именован је Радосав Гојак супротно одредби члана 56. став 3. Закона о стечају на коју се сам позвао, иако је у предлогу предлагача поднетом 07.03.2025. године за стечајног управника предложен Игор Дракул. Привременог стечајног управника суд такође није именовао применом правила о случајном избору управника, при чему поднесак од 30.09.2025. године дужнику никада није достављен. Првостепени суд се недозвољено упушта у питања компензације потраживања која су расправљена и решена правноснажном одлуком Привредног суда у Београду 8 Рео 20/23 од 12.09.2024. године, при чему погрешно и тумачи норму члана 336. и 337. Закона о облигационим односима који регулишу питање компензације. У побијаном решењу првостепени суд не наводи садржину УППР-а, нити цитира шта је предвиђено потврђеним УППР за класу А поверилаца где је сврстан предлагач. Суд погрешно налази да је датум до којег је предлагач са противником предлагача имао могућност да усагласи књиговодствено стање и спроведе компензацију 12.12.2025. године, а у образложењу побијаног решења није разјашњено које је то доспело а неизмирено потраживање по УППР-у које има овде предлагач на дан 07.03.2025. године да би могао да покрене извршни поступак. Следствено побијаном решењу долази се до апсурдног закључка да противник предлагача не поступа по УППР-у зато што треба да поступа супротно УППР-у. При свему томе, ако је првостепени суд већ легитимисао предлагача као повериоца и нашао да није било места примени мере компензације, онда није могао да прихвати наводе предлагача из предлога за покретање стечајног поступка а у вези са обавезом овде противника предлагача да предлагачу исплати износ од 33.137.391,60 динара са законском затезном каматом. Првостепени суд је онда једино могао да закључи да потраживање овде предлагача износи 19.882.434,96 динара (33.137.391,60 – 13.254.956,64 (отпуст дуга 40%)), обзиром на садржину УППР-а којим је предвиђен отпуст дуга од 40% и да се камата не обрачунава. Како правноснажно усвојени УППР представља извршну исправу, односно нови уговор онда је износ потраживања овде предлагача могао да буде само износ од 19.882.434,96 динара, а никако износ наведен у предлогу за покретање стечајног поступка. Жалбом се указује да је првостепени суд доношењем побијаног решења учинио апсолутно битне повреде поступка јер је поступао по предлогу неовлашћеног лица које по УППР-у нема својство повериоца нити има потраживање према противнику предлагача, испитујући стечајне разлоге ван оквира предлога да би на крају донео побијано решење ван рочишта и именовао стечајног управника супротно одредбама Закона о стечају. Побијано решење садржи низ нетачних и погрешних чињеничних закључака без утврђивања битних чињеница које произилазе из садржине УППР-а због чега суд није правилно применио материјално право погрешно налазећи да постоји стечајни разлог из члана 11. став 2. тачка 4. као и члана 173. став 1. тачка 2. Закона о стечају. У смислу жалбених навода предложио је да другостепени суд побијано решење преиначи или да исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу предлагач је оспорио тачност и основаност жалбених навода.

Испитујући побијано решење у смислу члана 386., у вези члана 402. Закона о парничном поступку, а на основу члана 7. став 1. Закона о стечају, Привредни апелациони суд налази да је жалба основана.

Према стању у списима предмета, дана 07.03.2025. године предлагач „C&LC GROUP“ д.о.о. из Београда, поднео је предлог за покретање стечајног поступка над дужником „MR Ultra Faktor“ д.о.о. Београд, наводећи да је правноснажном и извршном пресудом Привредног суда у Београду обавезан тужени, овде дужник да исплати тужиоцу овде предлагачу износ од 33.137.391,60 динара са законском затезном каматом почев од 22.11.2018. године па до исплате. Наведена пресуда потврђена је пресудом Привредног апелационог суда 5 Пж 443/23 од 05.10.2023. године. Дужник је на наведене пресуде изјавио ревизију која је пресудом Врховног суда Прев 406/24 од 25.07.2024. године одбијена као неоснована. Дужник „MR Ultra Faktor“ д.о.о. је дана 12.09.2024. године исходавао решење Привредног суда у Београду Рео-20/23 о унапред припремљеном плану реорганизације, а које је постало правноснажно дана 28.01.2025. године. Наведеним унапред припремљеним планом реорганизације предвиђено је да грејс период исплате дуговања траје 30 дана од дана примене плана. С обзиром да је рок од 30 дана истекао дана 01.03.2025. године, а како дужник није исплатио већ прву рату дуговања по основу усвојеног плана реорганизације, сматра да се стекао разлог из члана 11. став 2. тачка 4. Закона о стечају, односно дошло је до не поступања по усвојеном плану реорганизације. У предлогу, предлагач је даље навео да дужник није ни започео да измирује обавезе по основу унапред припремљеног плана реорганизације иако је према плану био обавезан да измирује након 30 дана од дана усвајања плана, а исти је супротно позитивним законским прописима био у блокади, те сматра да је дужник поступио сходно одредбама члана 11. став 6. Закона о стечају. Предложио је да суд на основу члана 11. став 2. тачка 4. и члана 11. став 6. Закона о стечају констатује да дужник није поступио по унапред припремљеном плану реорганизације и донесе одлуку о покретању стечајног поступка над дужником „MR Ultra Faktor“ д.о.о. Београд и за стечајног управника именује Игор Дракул из Београда ул. Булевар Михаила Пупина бр. 10 I, сагласно члану 20. став 3. Закона о стечају. У прилогу је доставио решење Привредног суда у Београду од 12.09.2024. године, решење Привредног апелационог суда од 05.12.2024. године и извод са сајта НБС, предлагајући увид у списе предмета Рео 20/23 Привредног суда у Београду.

Решењем Ст 47/25 од 24.04.2025. године, првостепени суд је покренуо претходни стечајни поступак ради утврђивања разлога за покретање стечајног поступка над дужником „MR Ultra Faktor“ д.о.о. из Београда, за привременог стечајног управника именован је Радосав Гојак из Београда, са задатком да достави детаљан извештај о свим релевантним подацима који се односе на основаност покретања стечајног поступка, односно постојању стечајног разлога и наложио предлагачу уплату предујма трошкова поступка на депозитни рачун суда. Привремени стечајни управник је дана 05.09.2025. године, доставио суду извештај. Рочиште ради расправљања о постојању стечајног разлога за покретање стечајног поступка 09.09.2025. године није одржано, а следеће је заказано за 17.09.2025. године. Привремени стечајни управник је дана 16.09.2025. године доставио допуну извештаја од 05.09.2025. године. Предлагач је поднеском од 30.09.2025. године предложио да се за стечајног управника именује Радосав Гојак. Противник предлагача се поднеском од 08.10.2025. године, са прилозима изјаснио на извештај и допуну извештаја привременог стечајног управника.

На рочишту одржаном дана 09.10.2025. године, ради расправљања о постојању стечајног разлога за покретање стечајна над дужником предлагач је у свему остао при

предлогу за покретање стечајног поступка над дужником од 07.03.2025. године. Противник предлагача је истакао да је ово поступак који се води искључиво и само у границама поднетог предлога за покретање стечајног поступка и да је исти у диспозицији предлагача. Суд не води овај поступак по службеној дужности, у моменту подношења предлога предлагач није поверилац овде противника предлагача нити има потраживање према противнику предлагача на дан 07.03.2025. године. Да је противник предлагача којим случајем платио било који износ предлагачу, то би представљало поступање супротно УППР-у. Истакао је да је питање компензације решено у предмету Рео 20/23, те да предлагач нема активну легитимацију. Предложио је да суд одбаци предлог, а уколико не одбаци да га одбије. На истом рочишту привремени стечајни управник је истакао да остаје у свему при датом извештају од 05.09.2025. године и допуни извештаја од 18.09.2025. године.

Првостепени суд је одлучио као у изреци побијаног решења.

Према наводима образложења побијаног решења, предмет поступка је испитивање разлога да ли се поступа или не поступа по правноснажном потврђеном УППР-у. Обзиром на одредбе члана 336. и 337. Закона о облигационим односима, закључује да компензација заправо не представља начин плаћања, већ испуњење обавезе и то тако што се међусобна потраживања, односно међусобне обавезе странака гасе пребојем, све под условима из члана 336. Закона о облигационим односима, под условом да се ради о узајамним, доспелим, истородним и компензабилним потраживањима. Из приложених доказа првостепени суд утврђује да се у списима предмета не налазе писмени предлог за компензацију нити уговор о компензацији, на основу којих се несумњиво може утврдити да је противник предлагача испунио обавезу исплате новчаног потраживања према предлагачу, а такође нити на било који други начин није доказао да је износ потраживања предлагача намирен. Пребијање потраживања је један од начина престанка обавеза, како прописује Закон о облигационим односима, па до престанка међусобних обавеза долази када су се међусобна потраживања сусрела, под условом да је једна страна дала другој страни да врши пребијање истих. Приложена изјава о компензацији се не може сматрати валидним доказом, с обзиром да је потписана само од стране противника предлагача.

Првостепени суд ценећи одлуку Привредног апелационог суда број 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024. године, наводи да је на страни 4. у образложењу одлуке, наведено да није извршено прецизирање УППР-а, него да је суд користио законом прописано овлашћење да изврши процену висине потраживања за потребе гласања, имајући у виду да се предлагач и поверилац „C&LC GROUP” д.о.о. Београд нису успели да усагласе књиговодствено стање због чега су међусобна потраживања доведена у питање. Затим, да су и други повериоци указивали да нису спремни да прихвате умањење свог потраживања кроз компензацију, па су достављали доказе којима су побијали наводе предлагача. Наведену одлуку је посебно ценио у делу који се односи на компензацију, као и намиривања потраживања поверилаца, те да произилази да је Привредни апелациони суд ценио ситуацију у којој се нашао овде предлагач у поступку Рео 20/23, односно, да нису усаглашена књиговодствена стања, из ког разлога је и навео чињеницу да постоји могућност намирења и кроз компензацију која тек треба да се спроведе (евентуална).

Даље, првостепени суд утврђује да предлагач са противником предлагача, до дана ступања УППР-а на правну снагу, а то је дан наступања правноснажности решења о потврђивању усвајања УППР-а, чиме УППР постаје извршна исправа (12.02.2025. године) и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у

њему наведена у складу са чланом 167. став 1. Закона о стечају, није усагласио књиговодствена стања и нису спровели компензацију, из чега произилази да предлагач, као поверилац противника предлагача, има право да поднесе предлог за покретање стечајног поступка. С обзиром да је датум до ког је предлагач са противником предлагача имао могућност да усагласи књиговодствено стање и спроведе компензацију, 12.02.2025. године, значи да поднети предлог није преурањен.

По оцини првостепеног суда, на страни предлагача постоји активна легитимација за подношење предлога за покретање стечајног поступка над дужником. Такође, предлагач је навео чињенице и приложио документацију која доказује да је на страни дужника наступио стечајни разлог за покретање поступка стечаја над дужником, у складу са одредбом члана 11. став 2. тачка 1. Закона о стечају, из ког разлога првостепени суд налази да су испуњени услови за подношење предлога за покретање поступка стечаја над дужником, јер је испуњен услов из одредбе члана 55. став 1. и став 2. Закона о стечају.

Ценећи све наведено, а посебно наводе предлагача, противника предлагача и привременог стечајног управника из извештаја о радњама предузетим у претходном стечајном поступку, као и све доказе о утврђеним чињеницама од значаја за оцину постојања стечајног разлога за покретање стечајног поступка над дужником, стечајни судија је утврдио да је основан предлог предлагача и да је испуњен стечајни разлог прописан одредбом члана 11. став 2. тачка 4, као и члана 173. став 1. тачка 2. Закона о стечају, а то је да стечајни дужник не поступа по усвојеном плану реорганизације, из ког разлога је донео одлуку као у изреци побијаног решења.

Првостепени суд је у складу са цитираним и наведеним законским одредбама, у вези и са одредбом члана 11. став 2. тачка 4. и члана 11. став 6., као и члана 173. став 1. тачка 2., члана 55., члана 69. став 1. и члана 70. Закона о стечају, донео одлуку као у ставу I, II, III, V и VI изреке решења. Одлуку као у ставу VII и VIII изреке решења првостепени суд је донео сходно одредбама члана 36. став 1. и члана 72. Закона о стечају, а одлуку као у ставу IX изреке решења сходно одредби члана 71. Закона о стечају. Одлуку о именовању стечајног управника из става IV изреке решења, првостепени суд је навео да је донео у складу са одредбом члана 20. став 3. у вези члана 56. став 3. Закона о стечају.

У поступку доношења побијаног решења нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1-3, 5, 7 и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности. Насупрот наводима жалбе, у доношењу побијаног решења није учињена ни битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку.

Међутим, првостепени суд није потпуно утврдио чињенично стање, због чега се примена материјалног права за сада не може са сигурношћу испитати.

Основани су жалбени наводи да стечајни управник Радосав Гојак из Београда није именован на начин прописан одредбама члана 20 став 2. Закона о стечају, методом случајног одабира, будући да је у смислу одредби члана 20. Закона о стечају именовање стечајног управника тзв. аутоматским одабиром правило. Тачно је да је чланом 56. став 3. Закона о стечају прописано да, уколико се стечајни поступак покреће на предлог повериоца, предлог за покретање стечајног поступка може да садржи и предлог за именовање стечајног управника са листе активних стечајних управника за подручје суда, међутим у том случају предлагач нема овлашћења да

поново предложи стечајног управника обзиром да је ова могућност предвиђена Законом о стечају само у предлогу за покретање стечаја, али не и касније.

Одредбом члана 11. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак отвара када се утврди постојање најмање једног стечајног разлога, а према ставу 2. тачка 4. овог члана један од стечајних разлога је не поступање по усвојеном плану реорганизације иако је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин. Ставом 6. овог члана је прописано да не поступање по усвојеном плану реорганизације постоји када стечајни дужник не поступа по плану реорганизације или поступа супротно плану реорганизације на начин на којим се битно угрожава спровођење плана реорганизације.

Одредбом члана 55. став 1. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак покреће предлогом повериоца, дужника или ликвидационог управника, а ставом 2. истог члана закона прописано је да поверилац подноси предлог за покретање стечајног поступка у случају постојања трајније неспособности плаћања, не поступања по усвојеном плану реорганизације, и уколико је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин.

Одредбом члана 173. став 1. Закона о стечају прописано је да повериоци обухваћени планом, као и повериоци чије су потраживања настала пре усвајања плана, а нису обухваћени планом, могу поднети предлог за покретање стечајног поступка и у случају да: 1. је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин; 2. да стечајни дужник не поступа по плану или поступа супротно плану реорганизације ако се тиме битно угрожава спровођење реорганизације или ако је такво поступање, односно непоступање планом реорганизације утврђено као стечајни разлог. Ставом 2. истог члана прописано је да се сматра да је спровођење плана битно угрожено у смислу става 1. тачка 2. овог члана, ако је услед непоступања по плану или поступања супротно усвојеном плану дошло до неке од следећих последица: 1. негативног одражавања на новчане токове субјекта реорганизације; 2. онемогућавања субјекта реорганизације да обавља пословну делатност; 3. значајног угрожавања интереса једне или више класа поверилаца. Ставом 3. Закона о стечају, прописано је да у случају из става 1. овог члана стечајни судија може ангажовати стручно лице или именовати привременог стечајног управника ради утврђивања чињеница од значаја за оцену постојања стечајног разлога.

Следи да непоступање по усвојеном плану реорганизације, сходно одредби члана 173. Закона о стечају има за последицу подношење предлога за покретање стечајног поступка, и стечајни судија ће, уколико утврди постојање стечајног разлога, донети решење о отварању стечајног поступка.

Непоступање по усвојеном плану реорганизације је стечајни разлог, у смислу члана 11. став 2. тачка 4., као и члана 173. став 1. тачка 2. Закона о стечају. Да би се предлагач легитимисао, мора поднети предлог за покретање стечајног поступка са навођењем овог стечајног разлога и предлог мора да садржи све што је прописано одредбом члана 56. став 2. Закона о стечају.

Наиме, стечајни поступак се може покренути због непоступања по усвојеном плану реорганизације, где је дата могућност повериоцима који су обухваћени планом да, у случају испуњености прописаних услова покрену поступак стечаја и пре него што истекну рокови за испуњење плана.

У конкретном случају првостепени суд је пропустио да цени садржину усвојеног измењеног Унапред припремљеног плана реорганизације, услед чега је

побијано решење засновано на непотпуно утврђеном чињеничном стању, на шта се жалбом основано указује.

Првостепени суд је у обавези да приликом оцене основаности предлога за покретање стечајног поступка пре свега утврди да ли лице које подноси предлог за стечај има својство овлашћеног предлагача, односно повериоца.

Првостепени суд, полазећи од садржине усвојеног измењеног Унапред припремљеног плана реорганизације треба да цени да ли је предлагач активно легитимисан с обзиром да у усвојеном измењеном УППР-у стоји да је његово потраживање „0“ и да ли има својство овлашћеног предлагача. При томе ће имати у виду и доказе које су и једна и друга страна доставиле, а посебно и да предлагач поседује правноснажну пресуду којом је одлучено о његовом потраживању. Са друге стране дужник је само указивао да има новчано потраживање према предлагачу али за сада о томе није доставио доказе.

У поновном поступку првостепени суд ће, утврдити правилно и потпуно чињенично стање, што подразумева обавезу првостепеног суда да прво утврди због којег стечајног разлога предлагач предлаже отварање поступка стечаја, а затим да ли је исти овлашћени предлагач.

Обзиром на изнето, на основу члана 7. став 1. Закона о стечају и члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци решења.

МБ/МВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА -СУДИЈА
Мила Ђорђевић с.р.

Тачност отправка оверава
Управитељ писарнице
Срђан Никић

